

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 16-6-19

Col·lecta..... 157,41
Caixetes.....28,63
Caixetes Càritas:..... 1,00
Menjador.....50,00

Diumenge **XIII del temps ordinari (C)**, 30 de juny de 2019.

1Re 19,16b.19-21 / Sl 1 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62

C.E.ANEM A CAMINAR

Proposta fora de programa, VALL DE RIGART, dia 29 de juny 2019, sortida 1/4 de 8 del matí de la Parroquia Poblenou.

ENTERRAMENT

El dia 13 de juny vam acompanyar amb la nostra pregària la família de Juana Miguel Alonso, de 78 anys.

AVUI, CORPUS CHRISTI

Aquest diumenge, dia 23, celebrem la solemnitat del Cos i la Sang de Crist (Corpus Christi). També és el Dia de la Caritat. La nostra participació eucarística és un clam a Déu perquè el seu Regne es realitzi entre nosaltres. Aquest clam el fem no amb paraules buides, sinó, com Jesucrist, amb el nostre compromís amb els més desfavorits. La col·lecta de les misses serà per a Càritas.

DILLUNS, NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

Dilluns, dia 24, celebrarem la festa del naixement de Sant Joan Baptista, patró de la nostra parròquia i de Pineda de Mar. La missa començarà a les 12 del matí i serà a la parròquia de Santa Maria. Hi intervindrà amb els seus cants la Coral Juvenil Santa Maria de Pineda.

Pregària

Vós, Senyor, aneu davant nostre. Gràcies, oh Jesucrist, perquè el vostre Cos i la vostra Sang ens redimeixen i ens enforteixen, ens fan ser forts, decidits, coratjosos, entusiastes i compromesos i ens fan sentir, avui més que mai, que val la pena caminar i viure amb Vós.

Javier Leoz

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres que ve, dia 28, hi haurà el racó de pregària, a dos quarts de 9 del vespre, a l'església parroquial.

RACÓ DE PREGÀRIA

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES
A LES 20:30, A L'ESGLÉSIA

PRÈGUEM EN COMUNITAT

Parròquia de Poblenou

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

23 de juny del 2019 Núm. 802

Corpus Christi (C)

Un bé compartit i per compartir

A les lectures d'aquesta setmana, el pa torna a estar present. Aquesta vegada Lluç ens explica que Jesús parlava del regne de Déu i curava als necessitats. Es va fer tard i digué als deixebles que alimentessin a cinc mil homes amb cinc pans i dos peixos. «Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres».

El pa com a aliment és un element que ens apareix força sovint a les Escripures, des del manà (el pa que rep el poble d'Israel durant els quaranta anys que va ser al desert) fins al pa i el vi que Jesús comparteix amb els seus deixebles a l'últim sopar. El pa sempre és compartit, ja sigui entre el poble d'Israel, els cinc mil que es troben amb Jesús o entre els deixebles la nit de l'últim sopar.

Jesús ens diu que cal el pa per alimentar-nos, per poder viure el missatge de Jesús. Però aquest pa no és un bé privat sinó que és un bé compartit i per compartir. Entre tots hem fet de l'aliment un acte social però no ens adonem que el que ens vol ensenyar Jesús és que el fet de compartir aquest element essencial per sobreviure ens fa més fills de Déu. Si no compartim el pa, no fem comunitat ni societat ni som poble de Déu.

C.G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial [109,1.2.3.4]

Oracle del Senyor el meu Senyor: / «Seu a la meva dreta,
/ i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu
ceptre. / Impera enmig dels enemics.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria
sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he
engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per
sempre, / com ho fou Melquisedec.»

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les

masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

Eucaristies «alternatives»? (I part)

Un jesuïta xilè, Jorge Costadoat, ha proposat una provocativa solució a la manca de sacerdots que presideixen l'eucaristia. Diu Costadoat, davant de la manca de sacerdots: «En diferents parts del planeta on és present l'Església sorgeix aquesta pregunta: qui celebrarà l'eucaristia?... Conec una comunitat que es reuneix una vegada al mes els integrants de la qual decideixen allí mateix qui pot presidir la celebració eucarística, porten pa i vi i disposen d'una pregària eucarística... comparteixen el que succeeix en les seves vides i llegeixen i comenten entre tots la Paraula. Anomenen aquestes reunions «eucaristies»... No suporten la forma en què molts sacerdots celebren l'eucaristia... El fonament teològic per a procedir així és que en el sagrament del baptisme estan continguts tots els sagraments de l'Església... Els eclesiàstics (amb les nostres reticències a modificar els ministeris) estem posant en perill l'Església.»

El sacerdocí comú

Els arguments i la proposta no són nous. El tema ressorgeix en la història eclesial com les surgències del Guadiana. El tema del sacerdocí comú i el sacerdocí ministerial oficialitzat és molt antic i ve dels inicis del cristianisme. Tradicionalment, en els moments de crisi, hi ha hagut la clàssica reivindicació teològica del sacerdocí comú dels fidels, sempre «condemnadada» per les protestes del clergat dominant, que ensenya l'orella del poder. És el cas dels moviments fraternals i democratitzadors que, periòdicament, s'han anat produint en la història del cristianisme. La proposta i el fet que comenta Costadoat abans haurien estat considerats una heretgia. Avui cal mirar-s'ho amb més calma.

Ramon M. Nogués (El Pregó, núm. 557)